

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravištvo:
Wildenrainerjeva ul. 15/III.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

GLASILO ODVETNIŠKEGA IN
NOTARSKEGA URADNIŠTVA
V SLOVENIJI.

— Izhaja vsak mesec. —
Naročnina stane za celo
leto 24 dinarjev. — Po-
samezna številka 2 dinarja.

Štev. 1.

V Mariboru, mesca novembra 1921.

Leto VIII.

Reminiscence in naš program.

I.

Uradništvo odvetniških in notarskih pisarn po Sloveniji se intenzivneje giblje na organizatoričnem polju, takorekoč še-le zadnjih 26 let. Takrat so se zbrali v hotelu »pri Kroni« v Celju naši prvotni pionirji ter z ustanovitvijo »Društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Celju« položili temelje društvenemu delovanju, ki se je pozneje razširilo po vseh slovenskih deželah bivše Avstrije.

Smelo lahko trdimo, da je izšla ta srečno zamišljena organizatorična misel v glavnem od takratnega ustanovitelja in današnjega častnega člana g. Ivana Bovha, ki je mnogo let predsedoval celjskemu društvu, izpodbujal k sodelovanju tovariše v Ljubljani in Gorici ter je tudi v vojnem času, ko so se takratni predsednik g. Ivan Založnik in ostali odborniki nahajali v vojski, opravil najnujnejša društvena opravila, da se je isto zamoglo vzdrževati na površju.

Pred 26 leti se je poleg ustanovitelja g. Ivana Bovha videlo na ustanovnem zborovanju v Celju tudi takratne tovariše dr. Gulin, Perc, Planinšek, Kolar, Gradišnik, Vrečko, Stele, Cilenšek, Moškon, Gilčvert in druge.

Nekateri so pozneje vstopili v bančne in posojilnične službe, ostali so se razkropili po raznih krajih Štajerske, Kranjske in Primorske ter so tam ustanavljali stanovska društva in skupine.

Takrat je bilo po sedanji Sloveniji na tem polju prav težko delovali. Mrgolelo je nesposobnih uradnikov; nezanesljivi elementi so kvarili še ono betvico ugleda, ki so ga nekateri izobraženi in marljivi tovariši uživali, vrhu tega pa je ostala kvalifikacija pojedincev vsled velike umazane konkurence in drugih takrat vladajočih pojavov navadno nerešena.

Med Nemci in Italijani so bile stanovske razmere še žalostnejše in vsled tega dotični uradniki še na slabšem glasu in mnogo slabše plačani. Vrhu tega se Nemci in Italijani zbog narodne mržnje do Slovencev sploh niso hoteli pridružiti slovenskim organizacijam, po večini pa se tudi niso brigali za njih stanovski »Reichsverband der Advokatur und Notariats-angestellten Oesterrichs in Wien«, temveč so hodili vsak svojo pot in se gibali po lastnem mnenju ter s tem kvarili disciplino in ovirali razvoj organizacij.

Prišla je svetovna vojna in našla nas je nepripravljene. Hipoma smo bili vpoklicani v vojno, doma pa smo zapustili po večini nepreskrbljene družine.

V divjem obupu smo se vili poslavljajoč se od ljubljenskih žen in dragih nepreskrbljenih otročičev. Kaka bol in strah pred bodočnostjo je morala objemati še-le zapu-

ščeno ženo z otročiči, ko je mož odhajal proti fronti ter jo ni trla samo skrb za njegovo življenje, ampak tudi strah in groza pred najbližjo bodočnostjo. Saj so po večini družine teh uradnikov ostale brez prihrankov, navezane so bile edino na moževo plačo, kakor je to sploh običajno pri uradniških družinah. Moževo plačo pa je zasebnem uradništvu z mobilizacijo izostala, šefi so se naenkrat začeli hladno in nepristopno obnašati proti preostalim, rekoč, mož mi ne dela več v pisarni, zato je tudi prenehalo vsako nadaljno plačevanje od moje strani.

Lahko prištevanio belim vranam one dobre gg. šefe, ki tudi v teh strašnih časih niso pozabil mobiliziranega uradnika in njihove družine. Žal, da lahko te izredne šefe na prste seštejemo.

Se s hujšim obupom so se borili naši tovariši iz Primorske, kjer so bili v 24 urah mobilizirani, njih družine pa se je iztiralo iz njih stanovanj v begunske vlake ter so morali pustiti vse pohištvo in obleko v sovražnih rokah, katera imovina — ki bi bila danes za marsikaterega 50.000—100.000 K vredna, je ostala na bivših domovih, ter je niso več videli.

Mož proti-fronti, družina k poroduikom ali pa v begunske tabore, kjer so gladovale in trumoma izumirale. To je rodilo obup in prelilo se je cele potoke solz. Vrhu tega pa nikake pripomoči od službodajalca. Državni in javni nameščenci dobivali so med vojno vsaj svoje civilne plače, privatni uradniki pa so bili izročeni nemili in kruti usodi, med tem, ko so nekateri šefi ostali v blagostanju in ako so bili tudi mobilizirani, ostala je njih družina v posesti in uživanju onih kapitaliziranih prihrankov, ki jih je šefom v dolgih letih trudapolnega dela pomagalo nakopičiti privatno uradništvo.

Celih 4 do 5 let prenašali so naši tovariši v srcih neizrečeno bol in obup ter so preklinjali neizprosno usodo, da jih je zanesla v mladostni nerazsodnosti v odvetniške in notarske pisarne, kjer so izčrpali svoja mladostna leta, ne sebi v prid, temveč v prid šefom, ki so čisto brojili hranilne knjižice, pridobivali hiše in nepremičnine, svoje otroke izšolali ter jim pomagali do sigurne in lepe bodočnosti, med tem, ko so družine njih uradnikov v vojnem času gladu umirale.

Vojni čas res tudi marsikateremu slovenskemu odvetniku in notariju ni prizanesel. Mnogo jih je bilo interniranih, kjer so v zaporih izgubivali zdravje in doma premoženje, pozneje je bilo mnogo primorskih in koroških šefov izropanih od narodnih neprijateljev. Ogroženo je bilo tudi njih življenje. Vendar pa je ostalo v zaledju še mnogo šefov, ki jim je bila usoda v vojnem času milejša, in bi bilo vsled tega od njih pričakovati, da bodo vsaj ti človeško čutili s svojim bivšim uradništvom ter jim materijelno pomagali v onih groznih dnevih. Da so ti čini človekoljubja in opravičenega pričakovanja po večini izostali, to si je uradništvo dobro zapomnilo in

posledice so se takoj po vojni občutno pokazale po dotičnih pisarnah.

Mnogo teh razočaranih tovarišev, ki niso obležali mrtvi na bojnem polju ter bili tako srečni, da so došli nepohabljeni nazaj in našli še zdrave svoje družine, se je ob preobratu zaklelo, da ne prestopijo več praga odvetniške in notarske pisarne. To pa je ob takem položaju lahko umevno in odpustljivo.

Med vojno so bili ti tovariši večinoma na odgovornih mestih, ali pa so morali opravljati odgovorna dela namesto in za račun ter radi odlikovanja višjih častnikov, zato pa so se naučili samostojno misliti.

Ob preobratu najdemo najboljše naše stanovske tovariše kot ravnatelje, tajnike in jednako po raznih denarnih zavodih. A tudi v državne službe so mnogi odišli, da se na ta način zavarujejo pred ono bedo in obupom, ki so ga morali med vojno prestat. In to edino vsled nesrečnega slučaja, da so v rani mladosti ponudili svoje delo in svoj um odvetniškim in notarskim pisarnam ter od dotičnih šefov niso bili pravočasno opozorjeni na mogoče težke življenske posledice, ker ta do sedaj neorganiziran stan v slučaju kake katastrofe ne nudi uradniku nikake pomoči in obrambe.

Razumljivo je skoro, da ti uradniki v boljših službah ne govorijo več radi o svoji bivši službi po odvetniških in notarskih pisarnah in se skušajo svojih bivših kolegov izogibati, če ravno slednji glede izobrazbe in izkušnosti niso nič manj vredni, pač pa so v gmotnem oziru na slabšem, ker so kljub prestani preizkušnji v vojnem času ostali zvesti prvotno izbranemu poklicu ter so zopet povzeli del v odvetniških in notarskih pisarnah.

In kako pisarniško revščino in zanemarjenost smo našli ob preobratu po poprej cvetočih pisarnah. Starejše uradništvo se je le v redkem številu povračalo v te pisarne, v kojih so sedele po večini mlade, neizvežbane ženske moči. Ustroj pisarn kar ni hotel delovati vsled česar so dobro voljo uradništvu često pokvarili šefovi čemerni obrazi in nezaupljivo obnašanje strank. Tu so se pokazale posledice, da šef sam ne zmore vsega v svoji pisarni, da mu je potrebno izvežbano uradništvo, ker sicer preide pisarna v nered in tako pisarno začnejo stranke zapuščati, kar šef najbolj čuti pri svojih dogodkih.

Malo pionirjev nas je ostalo, da začnemo na znotraj in izven pisarne graditi strokovne organizacije ter se lotimo podrobnega dela, ki naj povzdigne pisarniško delovanje in s tem okrepi moč naše organizacije, da za slučaj kake zopetne katastrofe naš položaj vsaj omilil, ako pogubonosnih posledic zbog neorganizacije zasebnega uradništva že ne more popolnoma od nas odvrniti.

II.

S čem pa naj dosežemo izboljšanje skupnega našega položaja?

V prvi vrsti s samopomočjo po svetopisemskem izreku: »Pomagaj si sam in Bog ti bode pomozil!«

V to dosego naj služi zlasti pridnost in marljiva delavnost vsakega posameznika v in izven pisarne, strokovna izobrazba v vseh naš stan zadevajočih vprašanjih, redno življenje ter varčevanje in razumno gospodarjenje s službenimi dohodki in slednjič mogočna organizacija našega stanu ter umstvena poglobitev vsacega posameznika v ustroj naših organizacij in sodelovanje na našem programu vseh tovarišev — in tudi onih, ki so od nas oddaljeni ter službujejo po najbolj zakritih gorskih trgih.

Kar ne doseže posameznik, to bode za njega — ako so v to podani potrebni pogoji — dosegla močna organizacija s številnimi člani, da se bode sam od sebe vpoznal dotični šef pred našimi pravičnimi zahtevami, ako

bode videl, da to vpoštevava večina njegovih stanovskih tovarišev in ako bode slutil v ozadju solidarnost mogočne strokovne organizacije, v katero je včlanjeno vse uradništvo, v katero sodeluje tudi lepo število gg. šefov in ki naj bode ultima ratio za vse one, ki bodo na razpotju in se bodo odločali, ali naj vztrajajo v tem stanu, ali pa si poiščejo svojo prihodnost v kakih drugih pisarni.

V skupnosti bodemo iskali zavetja pred izkoriščanjem našega stanu in ostali ne bodemo osamljeni.

Že sedaj vedo ceniti naše delovanje nekateri gg. šefi, ki po večini sploh niso nasprotni našemu pokretu; to število pa se bode zvišalo, kakor hitro bodo vsi prepričani o resnosti in izvedljivosti našega programa.

Ob tej priliki povdarjamo, da naša organizacija nikakor ne bo dajala potuhe onim — hvala Bogu — redkim članom, ki vidijo v društvu edini cilj, potom društva in na račun pridnosti sotovariša, zlesti za kratek čas na čim višjo stopinjo ter potom resolucije tudi zase izsiliti od šefov one plače, ki njih sposobnosti ne odgovarjajo, ki pa so določene za v to kvalificirane tovariše. Mi smo stali vedno na stališču, da se ravnaj plača v zasebnih pisarnah v glavnem poleg starosti, zlasti po kvalifikaciji ter po vporabnosti posameznika. Ako se starejši član ali članica ni zadosti izobrazil do sedaj, da bi dohitel sotovariše na tej stopinji, potem naj zamujeno kar najhitreje dohiti in na podlagi dosežene samoizobrazbe zahteva isto, kar pritiče uradništvu posameznih kategorij. Take delavne tovariše bode društvo z vso energijo in z vsemi sredstvi ščitilo pred brezvestnimi izkoriščevalci ter jim pripomoglo do boljšega zaslužka na primernem mestu.

Take in enake smeri so vodile mariborsko uradništvo, ko je dne 18. junija 1919 s 13 člani ustanovilo organizacijo za mariborsko okrožje, ki je ob našem zadnjem občnem zboru štelo 57 mariborskih, 3 zunanje in 13 ptujskih, torej 73 članov, kojih število pa je v zadnjem mesecu naraslo nad 100 rednih in podpornih članov.

Nervus rerum je povsod denar, denar in zopet denar. Ker smo bili v začetku gibanja daleč za plačami državnih uradnikov, bilo je treba koncentrirati glavno delovanje in vse sile za dosego takih plač, da bodemo zamogli z njimi sebe in svoje preživeti, če že prvotno od teh prejemkov za obleko ni ničesar ostajalo.

V dveletnem delovanju smo z velikim trudom dosegli zvišanje prvotnih plač koncipientov in pis. ravnateljev od 400 do 600 kron na 3.600 kron in za stroje-piske od 100 do 300 kron na sedanjih 1.800 kron, za ostalo uradništvo pa sorazmerno po kvalifikaciji in vporabnosti.

S tem pa še naše potrebe z daleka še niso pokrite. Naše delo po posameznih pisarnah s tem ni tako honorirano, kakor bi za to odgovarjali tarifarični nastavki glede posameznih izdelkov, in kakor bi se v posameznih slučajih morala prav ceniti odgovornost in trud ter izčrpanje moči dotičnega uradnika ali uradnice.

Tudi še nismo dosegli izjednačenja naših prejemkov z onimi državnih uradnikov enakih kategorij.

Da dosežemo, kar se v naši stroki sploh da doseči, da izkristaliziramo naš stan ter ga povzdignemo na primerno mesto tudi v socialnem pogledu, odločili sta se vodstvi celjske in mariborske organizacije, da poglobite podrobno delo ter organizirate vse uradništvo na Štajerskem in v Prekmurju, bodrite z vzgledi tudi tovariše po Kranjskem in v to svrhu izdajate strokovno glasilo »Odvetniška pisarna«.

Ta list naj bode posredovalec med našimi tovariši ter stanovskimi organizacijami, izvešča nas naj o ukre-

pih ki so jih posamezni odbori sklenili, objavlja naj dosežene uspehe, opravičene pritožbe, sodeluje pri uredbah pokojninskega zavarovanja in bolniških blagajin ter naj bode naš glasnik, kojega se zamorejo poslužiti tudi gg. šefi, da v njem izrazijo svoje misli in nasvete.

Glede povzdige celotnega našega stanu, pa naj bode »Odvetniška pisarna« mogočno bojno orožje v obrambo pravic posameznika ter dosego skupnih ciljev.

Se mnogo točk obsega naš program, s katerimi se bodo naši člani seznanili tekom časa, ko bodemo v našem glasilu priobčevali posamezne izvedbe, ki bodo sledile času in vladajočim razmeram primerno.

Naše glasilu ni novo. Že pred 26 leti je celjsko bratsko društvo izdalo strokovno glasilu pod imenom »Slovenska pisarna«. S tem so bili položeni osnovni tramovi, na kojih je pozneje temeljil procvit naših organizacij.

Uredništvo »Slovenske pisarne« se je pozneje premetilo v Ljubljano in slednjič v Gorico, kjer je to glasilu izhajalo do predvojnega ter želo vsestranske uspehe.

Dokaz temu je dejstvo, da je bilo uradništvo v goriških odvetniških pisarnah in notarskih pisarnah najbolje organizirano in da je zbog tega brez kakih posebnih pritožb dosegalo razmeroma najvišje plače.

Ako stori po štajerskem in prekmurskem na organizatoričnem polju vsak tovariš svojo dolžnost ter se temu pokretu — pod kakršnikoli organ. imenom — pridružijo z vso delavno silo tudi tovariši po Kranjski, potem bodemo z organiziranimi armadami zamogli ustvariti skupne zveze ali saveze, ki pa bi bile sedaj predčasne, ker brez zadostnega števila organiziranih članov bi ostala taka zveza le na papirju ter bi sličila onega osamljenega generala brez zadostne armade.

Zato vsi na krov, na skupno delo. Stremimo za skupnimi cilji in uspehi ne bodo zaostali.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov mariborskega okrožja s sedežem v Mariboru.

Blagajnik: Predsednik: Tajnik:
Franjo Moškon. Dragotin Gilčvert. Josip Cilenšek.

Poziv tovarišem celjskega okrožja!

Pri vseh slojih opazujemo združevanje za skupni nastop v boju za stanovske pravice. V naših vrstah pa je še polno takih, ki nočejo uvideti, da zamorejo le na poti skupnega hotenja in delovanja sebi in drugim pomagati. Vsak delavec je že v svojem taborišču, le nekateri duševni delavci naše stroke še pomišljajo in živijo sami zase, kot bi bili kakki magnati, ki imajo vsega dovolj.

Vzemimo si za vzgled organizacijo črkostavcev! Niti eden ni izven organizacije. Sleherni izpolnjuje točno svoje dolžnosti, prispeva redno vsak teden ne mali znesek po 49 kron za društvene svrhe in krepki tako svojo organizacijo, da lahko slednja, kadar je treba z uspehom poseže v boj za pravice svojega članstva.

Vse drugače razmere vladajo v našem društvu. Na občnem zboru so se na novo določili soglasno malenkostni mesečni prispevki, katere gotovo lahko vsak društvenik, ki ima količkaj smisla in zanimanja za svojo stanovsko organizacijo, zmaga.

Nujno potrebno je torej, da sleherni član izpolnjuje točno svoje dolžnosti napram društvu in tako omogoči društvenemu odboru v smeri, kakoršna se mu je začrtala na zadnjem občnem zboru, delovati in uspešno braniti koristi svojih članov. — Da je na občnem zboru v sporazumu z bratskim društvom v Mariboru storjen sklep o zopetni izdaji našega strokovnega glasila za razvoj na-

šega zanemarjenega sloja velikanske važnosti, pač ni treba povdarjati. S tem pa so zvezani ogromni stroški, katere bo naša organizacija le tedaj zmogla, ako bode napram društvu sleherni član izpolnjeval svoje dolžnosti.

Obenem pozivljamo vse še neorganizirane tovariše in tovarišice celjskega okrožja, posebno na deželi, da takoj pristopijo k »Društvu odvetniških in notarskih uradnikov v Celju«.

V organizaciji je moč in veljava!

Celje, dne 20. oktobra 1921.

ODBOR.

Na naslov odvetnikov in notarjev!

Z odvetniki in notarji mariborskega okrožja se po večini že do dobra poznamo in smo obojestransko strpljivost in medsebojno razumevanje v zadnjem času na nekaterih skupnih sestankih že dokazali.

Ne naše organizacije, niti naše stanovsko glasilu ni naperjeno sovražno proti pravičnim gg. šefom. Ako v pisarni potrebujemo eden drugega, zakaj bi si stali v organizacijah sovražni nasproti eden drugemu?

Dosedanje delovanje v mariborskem okrožju tega ni pokazalo. Zato pa imajo mariborske pisarne večji del najbolj kvalificirano uradništvo in je isto v lepem sporazumu že opetovanokrat doseglo do sedaj — kolikor je nam znano — najvišje službene prejemke.

Pravo pojmovanje našega pokreta in iskrenost dokazuje tudi lepo število v zadnjem času pristopajočih šefov, kot podpornih članov.

Ako se bodo organizacije v tej smeri povoljno razvijale, ne bode imelo od tega razveseljivega napredovanja hasek edino le uradništvo, ampak tudi posamezne pisarne in šefi, kot principalni teh pisarn.

Kot primeru navajamo za sedaj le goriške odvetnike in notarje, ki so pred vojno z zadovoljstvom pozdravili naše društvo in društveno glasilu v Gorici, ter so oboje podpirali v materijelnem oziru in so tudi pisali strokovne članke v naše glasilu »Slovenska pisarna«.

Parola nekaterih naprednih odvetnikov je bila: »Dobrega in zanesljivega uradnika se ne more nikdar dovolj plačati«. Nek ugleden goriški odvetnik je napisal v naše glasilu dolg članek, ki je končal: »Pisarniški ravnatelj je moja desna roka, jaz ga ne smatram za svojega uslužbenca, temveč sotrudnika svoje pisarne«.

Ako šef zna prav ceniti delovanje svojega osebja in ako je slednje vestno ter v vsakem oziru na svojem mestu, potem izostanejo samo po sebi pritožbe in nesoglasja.

V tem pričakovanju vabimo vse gg. odvetnike in notarje, da pristopijo k posameznim organizacijam kot podporni ali pa ustanovni člani ter sodelujejo pri našem strokovnem glasilu, ki bode dajalo radevolje prostora tudi tozadevnim razpravam od strani šefov.

Društveno predsedstvo.

Resolucija

glede pokojninskega zavarovanja zasebnih nameščencev sprejeta soglasno na občnem zboru društva odvetniških in notarskih uradnikov v Celju, dne 2. oktobra 1921.:

Pozdravljamo z zadoščenjem določbo čl. 3. uredbе o pokojninskem zavarovanju namešč. z dne 27. julija 1921 št. 244. »Uradnega lista«, s katero se odpravljajo nadomestna zavarovanja po nadomestnih zavodih in nadomestnih pogodbah, ker zasebna nadomestna zavarovanja obtežujejo in ovirajo soci-

jalni pokret zasebnih udeležencev in so posameznim podjetjem in zavodom le sredstvo za izkoriščanje zaslužjenih nameščenecv.

Protestiramo ob jednem proti vsaki nakani, ki stremi za razveljavljenje čl. 3. navedene naredbe.

Zahtevamo nadalje sledeče izpremembe in dopolnitve k pokojninskemu zakonu.

1. Plačilni razredi in z njimi v zvezi višina invalidske rente za slučaj pridobitne nesposobnosti, naj se takoj spremene v toliko, da bo zavarovanec prejemal v tem slučaju vsaj toliko, da bo zajamčeno njegovemu socialnemu stališču primerno preživljenje, ker sedanji nastavki ne odgovarjajo današnjim živlenskimi razmeram k osnovnim prejemkom, naj se na vsak način določijo tudi primerne izpremenljive draginske doklade (§ 8. pokojninskega zakona).

2. Določilo, da ima moški član pokojninskega zavoda še-le po preteku 40. let, ženski pa po preteku 35. let pravico do polne pokojnine, naj se spremeni v toliko, da se določi za moške in ženske člana doba 30 let. (§ 11. r. št. 1. in 2. pok. zak.).

3. V § 11. r. št. 3. določena starost za dosego pravice do starostne rente, se naj od 70 oziroma 65 let zniža, za moške na 65 let, za ženske na 60 let.

4. Zavarovalna dolžnost naj se določi s 16 letom, ker je pri današnjih socialnih razmerah dosti oseb obojega spola nameščenih v službah že v tej starostni dobi (§ 1. r. št. 1. pok. zak.).

5. V § 7. a) pod točko a) določeni znesek 3.600 kron, naj se zviša najmanj na 12.000 kron, ker je krivično, zavarovance, kateri so obnemogli zaradi svoje službe in kateri običajno sploh nobene pridobitne sposobnosti več nimajo, zapostavljati za onimi, ki na podlagi doslužene dobe pridobijo pravico do polne starostne rente, brez ozira na drugostranske dohodke.

6. Glede določitve vzgojevalnih prispevkov, naj se vzame za podlago češkoslovaška novela o pokojninskem zavarovanju zasebnih nameščenecv.

7. Z ozirom na izredne draginske razmere, naj se potom spremembe § 31. pok. zak. omogoči zvišanje pričakovanih rent, prispevkov in odpravin vsem zavarovancem z naknadnim vplačilom dotični penzijski rezervi odgovarjajočega zneska — za dobo pred 1. januarjem 1907, če dokažejo, da so v tej dobi bili zaposleni v kakšni službi, za katero je bila s zakonom od 16. decembra 1906 drž. zak. št. 1. ex 1907 uvedena obvezna pokojninska zavarovalna dolžnost.

8. Za one pokojninske zavezance, ki so vsled mobilizacije v svetovni vojni, bili primorani zapustiti pokojninsko zavarovanje, podvrženo službo in niso plačevali zavarovalnih premij, pa so po vojski zopet vstopili v službo, podvrženo pokojninski zavarovalni dolžnosti, naj država plača medvojne premije, odnosno naredbenim potom odredi, da se jim vojna doba šteje v pokojninsko zavarovanje, kakor če bi bili plačevali zavarovalne premije.

9. V čl. 8. pok. uredbe predvideni sosvet naj se po zaslišanju obstoječih organizacij zasebnega uradništva v Sloveniji (»Društvo zasebnega uradništva v Ljubljani«, »Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Celju«, »Društvo odvetniških in notarskih uradnikov mariborskega okrožja s sedežem v Mariboru«) nemudoma vpokliče ter naj se tudi prisedniki v stalno razsodišče takoj imenujejo, ker je dnevno treba reševati pereča vprašanja glede zavarovalne obveznosti, določitve rent itd. in je važno,

da tudi pri sestavi in izvedbi statua sodelujejo člani pokojninskega zavoda.

Goriškim tovarišem!

Ko je vojni moloh razsajal ter je iz tisočerih topovskih žrel bruhal ogenj in uničenje na Gorico, nismo si več upali misliti, da bodo naši stanovski kolegi še kedaj uradovali v nekdanj tako lepi in prijetni solnčni Gorici. Videli smo ta rajski vrt Primorja pred, med in po vojni.

Marsikateri naš tovariš je preživel najlepša leta v tem, od narave posebno odlikovanem kraju.

Gorica in nje okolica doživela je v svetovni vojni najstrašnejše vojne grozote. Prebivalstvo je bilo izročeno nadčloveškemu trpljenju. Kdor je takrat vzdržal v Gorici, lahko se prišteva najjakšim junakom. Mi pa, ki smo bili raztrošeni po oddaljenih frontah, smo s strahom in trepetom ter gnevom čitali vesti o huronskem navalu na nekdanj cvetočo Gorico in uničenje cele goriške okolice.

Porušena Gorica se zopet dviga. Goriška okolica je sprva daleč na okoli sličila velikanskemu pokopališču. V prvih letih so se na številnih gomilah pojavile rudeče cvetke (po največ divji mak), kakor bi silila prelita kri naših junakov na površje ter prosila goriške solnčne žarke za zopetno življenje. Drugod je zakrilo razorano zemljo in strašne ostanke svetovne vojne zelenje — oživiljajoče se v akacijah — kot znamenje upanja, ki naj prešine preostalo goriško prebivalstvo s trdno nado na boljšo bodočnost.

Med drugimi stanovi nastopili ste tudi Vi, da nadaljujete ono stanovsko delo, ki smo ga pred vojno skupno vršili, ki je bilo vsled vojnih grozot ukinjeno, ki pa se začena sedaj zopet oživljati, če tudi pod drugimi živlenskimi pogoji.

Vsled preobrata nastal je za nas nov položaj, mnogo nas je pripadlo ozemlju, ki ga meje odcepljajo od naših goriških bratov. Toda zrak, solnčni žarki in naše misli so ostale hvala Bogu še neutralne, po solnčnih žarkih Vam često pošiljamo naše srčne misli, naše tovariške pozdrave.

Tovariši! ni Vam bilo dano, da bi Vas objela svobodna Jugoslavija, da bi združeni z ostalimi Slovani — brez vmesnih obmejnih kamnov — delovali na našem skupnem stanovskem programu.

Ako pa nas za enkrat ločijo meje, ne sme nas ločiti naša skupna misel.

Za politično udejstvovanje bodo skrbeli drugi činitelji, mi pa koncentrirajmo naše misli in delovanje za naše skupne stanovske cilje, ki morajo postati mednarodni, ako hočemo doseči naš cilj in povzdigniti naš stan.

Z veseljem se spominjamo sloge med našimi goriškimi kolegi, spominjamo se dobrohotnega sporazuma in sodelovanja goriških odvetnikov in notarjev na našem stanovskem polju. Žal, da so celotni uspehi izostali vsled nenadne vojne, toda sedaj zamoremo povzeti zopet one vezi, ki so nas poprej tako pristrčno vezale na eden drugega.

Radi tega Vas vabimo na stanovsko probujo, na sodelovanje pri našem listu in naši organizaciji.

Prejmite vsi ki z nami čutite, naše srčne in tovariške pozdrave!

V Mariboru, dne 26. vinotoka 1921.

Društveni predsednik: **Dragotin Gilčvert.**

Zapisnik.

16. občnega zbora »Društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju«, dne 2. oktobra 1921 dopoldne ob 9. uri v hotelu Balkan v Celju.

I.

Predsednik Ivan Založnik konstatira uvodom pravilno sklicanje in prijavo zborovanja, pazdravi navzočega podravnatelja pokrajinskega sklada dr. Ivana Vrančiča, delegata mariborskega bratskega društva tov. Gilčverta in tov. Moškona in vse došle društvene člane, katerih je prisotnih 23, med njimi posebno ustanovitelja in dolgoletnega predsednika sed. častnega člana društva Iv. Bovha ter otvori 16. redni društveni občni zbor ob 10. uri dopoldne. Od društva sta se vsled prestopa v državno službo poslovila marljiva društvena funkcionarja, tajnik Jože Kogej in blagajničar Avguštin Vaš, ki sta tudi v svojem novem stališču ostala zvesta društvena podpornika. Za njuno zvesto delo v društvu bodi jima izrečena posebna hvala.

Predsednik poda na to kratek pregled društvenega dela od 1. januarja 1914 do 30. septembra 1921, omenja posebno zastoj vsega dela vsled splošne mobilizacije leta 1914. in živahno delo leta 1919., ko je društvo, da zboljša gmotni položaj uradniškega stanu, bilo primorano nastopiti pot štrajka, ki je imel jako povoljen uspeh.

Obljubi podati o celi dobi posebno pismeno poročilo ter predlaga, da prihodnji občni zbor sklepa na podlagi tega poročila o podelitvi absolutorija dosedanjemu odboru. Le nekatere podatke navaja danes, da se spozna stanje društva.

Društvo ima od prevrata sem 68 rednih članov, 1 častnega, 4 ustanovne člane: dr. Ivana Rudolf, odvetnika v Konjicah; dr. Franjo Mayer, odvetnik v Šoštanju; dr. Valentin Krisper, odvetnik v Ljubljani in dr. Gustav Gregorin, odvetnik v Trstu, sedaj v Beogradu ter 16 podpornih članov.

Društveno premoženje je obstojalo:

1. L. 1914. iz gotovine in naložb K 740.28 in je naraslo do danes na 1.813 K 20 vin., razen tega je kupilo društvo leta 1919. 4 odst. državni bon v nominalni vrednosti 1000 kron in letos 7 odst. drž. invest. posojilo 2000 kron, nevrnjena društvena posojila znašajo po 2149 kron 24 vin., od teh je dvomljivih za 247 kron 84 vin., izterljivih pa brez ozira na obresti 1.946 kron 40 vin. V društveno premoženje spada en pisalni stroj, cenjen na 4.000 kron, nadalje ena miza, ena omara, nekaj knjig in tiskovin, skupaj cenjenih na 1.000 kron, današnje premoženje društva znaša torej najmanj 11.759 kron 60 vin.

II.

Tovariš Gilčvert iz Maribora, povdarja, da je prišel iz Maribora iz dveh razlogov: 1. da se pogovorimo glede predpriprav za ustanovitev zbornic odvetniških in notarskih uradnikov in 2. zaradi ustanovitve strokovnega časopisa.

Na to poroča o mariborskem društvu, ki se je ustanovilo leta 1919 s 13 člani, dočim jih šteje danes po Mariboru 57 in v Ptujju 13, skupaj 70. Društvu se je posrečilo doseči pri šefih v zadnjem času zvišanje plač in sicer tako, da znaša minimalna plača za koncipijente in pisarniške ravnatelje mesečno 3.600 kron, za stenografinje in strojepiske pa 1.800 kron, dobivajo pa v obeh kategorijah nekateri že višje plače. Na občnem zboru mariborskega društva, dne 1. oktobra 1921, se je sklenilo, da ostane društvo tudi v naprej samostojno in se ne priklopi društvu zasebnega uradništva v Ljubljani. Organizirati pa hoče za Ptujem še Ormož, Ljutomer, Prekmurje in uradništvo po drugih mestih in trgih, dočim se je edino uradništvo v Slovenski Bistrici priklopilo ljubljanskemu društvu. Poroča nadalje o sklepu, da se ustanovi časopis »Odvetniška pisarna in prihaja s predlogom, da se

ta predlog tudi v Celu sprejme. Treba pa je obvezne izjave od celjskega društva, da prevzame isto jamstvo za gotovo število izvodov strokovnega glasila sorazmerno z mariborskim društvom, ker je samo na tej podlagi mogoča izdaja časopisa.

Razen tega je sklenilo mariborsko društvo začeti s predpripravami za ustanovitev zbornic odvetniških in notarskih uradnikov po Sloveniji. Namen teh zbornic bi bil, da vodi natančen seznam vseh odvetniških in notarskih nameščencev, da posreduje med šefi in delojemalci, posreduje službe in predvsem skrbi za izvežbanje naraščaja to se pravi, da bode moral vsak odvetniški ali notarski uradnik polagati pri tej zbornici izpit, na podlagi katerega bi bil potem uvrščen v pripadajočo kategorijo.

Društveni predsednik otvori debato in stavi na razpravo:

1. Društveno glasilo:

Odvetniški kandidat tovariš Dobovišek: Absolutno potrebno je stanovsko glasilo; ni pa uvideti, zakaj bi naj vse breme nosilo mariborsko in celjsko društvo. Naj se pritegne tudi Kranjska, ki ima gotovo zadostno število uradništva, katero bode pristopilo. Predlaga, da določi naše društvo v ta namen, da se prva številka »Odvetniške pisarne« more kar najpreje izdati, iz svoje imovine takoj 1000 kron.

Tov. Založnik: uvidi potrebo po glasilu, vendar je mnenja, da Kranjci ne bodo prispevali, ker so organizirani v splošnem društvu zasebnega uradništva v Ljubljani, ki ima svoje glasilo »Uradnik« in bo gotovo nasprotovalo novemu listu. Opozori na inserate, ki so velika opora vsakega lista. Na to da na glasovanje resolucijo glede ustanovitve lista. Po daljši debati se sklene izvoliti odsek obstoječ iz nekaj članov mariborskega in 2 članov celjskega društva, ki naj odloči glede naslova časopisa, na kar se resolucija soglasno sprejme. V odsek se izvolita tov. Dobovišek in Bovha za celjsko društvo.

Predlog tov. Dobovišek glede položitve 1000 kron za tiskovni fond se sprejme.

Tov. Založnik predlaga, da prevzame celjsko društvo garancijo za list skupno z mariborskim društvom. Se sprejme.

Sprejeta resolucija se glasi: »Uvidevamo nujno potrebo lastnega strokovnega glasila, ki naj izhaja za sedaj enkrat na mesec v Mariboru za celo Slovenijo. — Celjsko društvo prevzame garancijo za stroške tiska sorazmerno z Mariborsko organizacijo pod pogoji, ki se imajo še posebej ugotoviti in določiti v to svrhu že danes iz svoje razpoložljive imovine znesek po K 1000.—«

2.) Zbornica: Tov. Dobovišek izvaja: Glede zbornice naj razpravlja naše glasilo in razven tega še društva posamezno; odločitev je boljše prepustiti za poznejši čas.

Tov. Gilčvert smatra baš sedanji čas za zahtevo po zbornicah za naš stan najbolj ugoden.

Sprejme se soglasno sledeča resolucija:

»Pokret odvetniškega in notarskega uradništva je v zadnjih letih pokazal, da je ustanovitev zbornic odvetniškega in notarskega uradništva neodložljiva zadeva in pereče vprašanje za vsacega posameznika. Društvenemu odboru se naroča, da pripravi osnutek zatozadeno naredbo oziroma zakon, ter ga predloži odvetniškim in notarskim zbornicam, pravosodnemu ministerstvu v Beogradu in pri zakonodajstvu izposluje ugodno rešitev.«

III. Dr. Vrančič poroča o pokojninskem zavarovanju zasebnih nameščencev z ozirom na uredbo min. za soc. politiko od 27. 6. 1921. številka 224 Ur. 1. Predvidena je poprava novele, ki je za današnje razmere preslaba, opo-

zarja, da naj skrbijo uradniki zato, da bodo njih celotni prejemki vpoštevani in naznanjeni zavodu in razven tega tudi z memorandi, resolucijami itd. skušajo doseči, da stopi nova novela čimprej v veljavo, kar je sedaj razmeroma lahko, ker ima minister sam pravico spreminjati. Treba pa je tudi raznih sprememb in zboljšanj, tako n. pr., da se pokrajinski pokojninski sklad ne odpravi, ker je isti velike važnosti za uradništvo, da se imenuje šefu pokojninskega zavoda sosvet, ki prične takoj delovati in ki obstoji iz treh delodajalcev in treh nameščenec.

Predlaga, da se sprejmejo primerne resolucije in sebojno tudi točka o vzgojevalni renti za otroka in sicer po vzgledu Češkega zakona.

Tov. Založnik želi posebno resolucijo glede onih zavarovancev, ki so bili mobilizirani.

Sprejme se na to brez ugovora resolucijo, ki jo prišamo na drugem mestu.

IV. Na razgovor pride določitev članarine. Za redne člane se soglasno z Mariborskim sklepom odobrijo brez ugovora sledeči mesečni prispevki: Za člane z mesečnimi prejemki do K 1200.— 2 Din., do 2000.— 3 Din., do K 3200.— 4 Din., nad K 3200.— 5 Din. Podpornina se določi na mesečnih 5 Din., ustanovnina pa enkrat za vselej 100 Din.

V. Sledi volitev novega odbora.

Izvolijo se soglasno: Predsednikom tov. Lovro Čremožnik, odbornikom pa: adv. kand. tov. Rudolf Dobovišek, pis. ravnatelj Franjo Hrušovar, Vlado Medvešček, Avgust Jagrič. Makso Pešic, Tončka Mirnik; namestnikom: Ivan Bračič, Dr. Sajovic, Marica Uran in preglednikom računov Dr. Ivan Stanovnik in Dragica Mirnik.

Tov. Založnik izrazi posebno veselje, nad izvolitvijo predsednika v osebi tov. Čremožnika, enega najstarejših društvenih članov, ki se v društvu že dolga leta z veliko vnemo udejstvuje. Želi novemu odboru najlepših uspehov v delu za zboljšanje položaja enemu izmed najbolj izkoriščenih stanov.

VI. Novo izvoljeni predednik tov. Čremožnik predlaga, da se imenuje tovariša Založnika z ozirom na njegove velike zasluge za društvo, častnim članom, kar se enoglasno sprejme.

Predsednik se na to zahvali poročevalcem za njihove izčrpne referete in zaključni ta sijajno vspehi občni zbor.

Resolucije

sprejete na II. rednem občnem zboru društva odvetniških in notarskih uradnikov mariborskega okrožja v Mariboru pri Stari pivovarni dne 1. oktobra 1921.

I.

Pokret odvetniškega in notarskega uradništva je v zadnjih letih pokazal, da je ustanovitev zbornice odvetniškega in notarskega uradništva neodložljiva zadeva in pereče vprašanje za vsakega posameznika. Pripravljalnemu odboru se naroča, da pripravi osnutek za tozadevno naredbo oziroma zakon ter ga predloži odvetniškim in notarskim zbornicam, pravosodnemu ministerstvu v Beogradu in pri zakonodajstvu izposluje ugodno rešitev.

II.

Uvidevamo nujno potrebo lastnega strokovnega glasila, ki se naj imenuje »Odvetniška pisarna« ter izhaja za sedaj 1 krat na mesec v Mariboru za celo Slovenijo.

III.

Pozivljamo vse tovariše in tovarišice, po celi Sloveniji, da se brez izjeme vsi vpišejo v najbližje stanovske organizacije, ter sodelujejo pri organizacijskem poslovanju in stanovskem glasilu, katero bode obravnavalo le naša stanovska vprašanja.

IV.

Celjsko in mariborsko društvo s svojo skupino v Ptuj si zagotavljata solidarno delovanje ter bodete po možnosti stremili za enakimi cilji in sklepi.

V.

Gg. šefe vabimo na pristop kot društvene podpornike in ustanovnike, da nam pomagajo z dejanji in besedo izobraževati naš stan, ter potom močne organizacije sojim pisarnam zasigurajo kvalificirano in stalno uradništvo.

VI.

Želimo strokovnih predavanj in stanovskih sestankov vsaj enkrat na mesec.

VII.

Izrekamo zahvalo časopisju, ki je z objavo naših člankov mnogo pripomoglo, k našemu uspešnemu pokretu.

VIII.

Zahvala gre tudi vsem onim gg. odvetnikom in notarjem, ki so naše delovanje z dobro voljo zasledovali, se z našimi predlogi temeljito bavili, ter ustregli opravičenim našim zahtevam. Opozarjamo gg. šefe ob tej priliki, da naj sprejemajo osobje le po posredovanju društva in začetnike nastavljajo le v opravičeni potrebi, pravočasno in v pomanjkanju že izvežbanega uradništva.

IX.

Množeči slučajji opravičenega in neopravičenega odrekovanja pravilne kvalifikacije pojedincev nas silijo, da se takoj sestavi izpraševalna komisija obstoječa iz 1 odvetnika, 1 notarja, 2 pis. ravnateljev, 1 strojepiske ter 1 strokovnega učitelja za strojepisje in stenografijo, ki naj odloča v prepornih vprašanjih glede perfektnosti strojepisja, kvalifikacije posameznikov ter uvrščenja pojedincev v posamezne kategorije.

X.

Pri posredovanju služb naj se društveno vodstvo ozira v prvi vrsti na organizirane člane in članice s potrebno kvalifikacijo. Vodi naj se natančen seznam glede vseh neorganiziranih odvetniških in notarskih uradnikov po mestih in po deželi, ter se naj pri oddajanju služb še le v zadnji vrsti na nje ozira. Kdor v današnjih resnih časih ni organiziran, ta dosledno tudi glede strokovne kvalifikacije in zavednosti ni na potrebnih višini. Tako nezavedno uradništvo le škoduje našemu pokretu, vsled česar je treba isto spreobrniti ali pa popolnoma odstraniti od »stanovskega telesa«, da ostanejo naše organizacije zdrave, čvrste in bojevite.

Pristopivši člani mesca oktobra 1921.

Društvu odvetniških in notarskih uradnikov Mariborskega okrožja so pritožili meseca oktobra 1921. kot člani in sicer:

1. Kot ustanovniki s takojšnjim pologom ustanovnin po K 400.— vsak ter s zavezo, da še nadalje ostanejo redni člani z mesečnim prispevkom K 20.— in naročnino za list K 8.— pisarniški ravnatelj Dragotin Gilčvert, Dergas Štefan, Troha Karol.

2. Kot podporniki z mesečnimi doneski K 20.— in naročnino za list mesečno K 8.— a) odvetniki dr. Hojnik Franjo, dr. Jan Juro, dr. Juritsch Fric, dr. Lipold Franjo, dr. Lašič Ferdo, dr. Kimovec Ivan, dr. Koderman Karol, dr. Müller Ferdo in dr. Rosina Franjo vsi v Mariboru, dr. Veble Andrej pri Sv. Lenartu v Slovenskih Goricah, dr. Stajniko Marko, v Ljutomeru, dr. Lovrec Franjo v Ormožu, b) notarji dr. Barle Josip, Korber Mihael oba v Mariboru, Požun Hinko v Gornji Radgoni, c) odvetniška kandidata dr. Brandstetter Franjo, dr. Kieser Karl oba v Mariboru.

Pristopi so nam naznanjeni tudi od drugih šefov v Mariboru in mariborskega okrožja, toda pristopnice še do danes niso došle, ter objavimo pristop nadaljnjih članov v decemberski številki.

V Mariboru, dne 28. oktobra 1921.

O d b o r.

Posredovanje služb:

a) Dr. Strasser Armin, odvetnik v Dolnji Lendavi išče izvežbanega odvetniškega kandidata s substitucijsko pravico, eventuelno sprejme tudi prav spretnega in dobro kvalificiranega pisarniškega ravnatelja nejurista, če obvlada koncept in vsa pisarniška opravila. Nastop takoj ali pozneje. Plača K 4000.— mesečno. b) Notar dr. Strelec v Ormožu sprejme takoj substituta ali izvežbanega kandidata. Nadalje solicatorja ali kako drugo bolje izvežbano pisarniško moč. c) Občina Ljutomer sprejme pomožnega uradnika, večšega strojepisja in eventuelno tudi stenografijo. Nastop takoj. Ponudbe s pogoji na Občinski urad v Ljutomeru. č) V mariborskih odvetniških pisarnah se sprejme 2 perfektni strojepiski, ki ste dovolj inteligentni, da se jima zamore diktirati v stroj. One ki ob enem obvladajo stenografijo, imajo prednost in dobijo boljše plačo.

Pozor tovariši!

Zopet smo začeli po dolgem presletku izdajati stanovsko glasilo. O pomenu istega za naš stan mi pač ni potreba povdarjati še posebej. Hočem pa tovariše opozoriti pri tej priliki na sledeče važno dejstvo:

Predpogoj dobro urejevanega in redno izhajajočega glasila je njegovo gradivo. Če hočemo, da bo list vspešno zastopal naše stanovske koristi, se ga moramo okleniti vsi. Nezadostuje biti samo naročnik, treba je tudi stvarnega sodelovanja. To je „condicio sine qua non“ vsakega političnega lista, a še v večji meri stanovskega glasila, ki ni navezano na razne dnevne reporterje kot drugi listi, marveč na aktualne in namenu lista odgovarjajoče članke. In ravno v tem pogledu sem imel kot urednik „Slovenske pisarne“ v Gorici žalibog obilo slabih izkušenj. Zaspanost in indiferentnost velike večine tovarišev pri aktivnem sodelovanju našega glasila ste bili vzrok, da je „Slovenska pisarna“ prenehala izhajati že pred vojno. Za to pa apeliram takoj v prvi številki na vse tovariše oziroma tovarišice, naj vsak po svojih najboljših močeh podpira list z gradivom.

Hočemo in moramo imeti popolno in pristno sliko o razmerah v vsakem kraju, kjer delujejo naši tovariši. Urednik mora imeti poročilo o vsakem važnejšem dogodku, ki se izvrši v odvetniški ali notarski pisarni, vedeti mora za razmere, ki vladajo med šefi in njihovimi uradniki. To se pa da le doseči na ta način, da tovariši redno poročajo uredništvu. Le tem potom bomo mogli uspešno zastaviti vse moči, za

cilje, ki smo si jih začrtali pri zopetnem izdajanju stanovskega glasila.

Organizacija, katere člani se ne poslužujejo svojega časopisja in javnosti, je danes mrtva stvar in nikakor ne more delovati uspešno. Za to pa tovariši zastavite pero — svoje bojno orožje — za svoj lastni blagor s vso vnemo in gorečnostjo! Proč z malo-brižnostjo pri delovanju v svojo lastno korist! Ta mora prenehati, kajti še le po tem smemo upati na vseh našo organizacijo in nje glasila.

Fr. Moškon.

Opomba.

Današnji številki „Odvetniška pisarna“ smo priložili položnico, s katero naj vsak prejemnik lista nam nakaže naročnino, bodisi četrt-letno ali za daljši čas. Kdor obdrži današnjo številko, ga smatramo za naročnika našega glasila.

Uredništvo.

Tovariši!

razširjajte društveno glasilo »Odvetniška pisarna« katera edina bode zastopala Vaše koristi. Noben odvetniški in notarski uradnik ne sme manjkati med naročniki tega lista. Agitirajte povsod za svoje glasilo, da se naroče nanj ne le vsi stanovski tovariši, marveč tudi vaši prijatelji. Zahtevajte naše glasilo v gostilnah in kavarnah kamor zahajate!

Listnica uredništva.

To številko smo poslali vsem gg. odvetnikom in notarjem ter njihovim uradnikom. Tam, kjer nam uredništvo imenoma še ni znano, smo poslali prvo številko pod imenom »uredništvo pisarne X. X.«

Uredništvo naj številko prečita in si potem naroči »Odvetniško pisarno«. Prihodnjo številko bomo poslali le onim tovarišem-icam, ki nam javijo svoja imena in si list naroče, Upamo, da bo vsak uradnik toliko zaveden in imel toliko stanovskega čuta, da si naroči svoje lastno glasilo.

V organizaciji je moč in veljava!

II. redni občni zbor društva odvetniških in notarskih uradnikov mariborskega okrožja se je vršil dne 1. 10. 1921. pri Stari pivovarni v Jurčičevi ulici.

Radi pomanjkanja prostora priobčimo v prihodnji številki poročilo tega zanimivega občnega zbora.

V nov odbor so izvoljeni: Gilčvert Dragotin, predsednik, Dergas Štefan, podpredsednik, Cilenšek Josip, tajnik, Pucl Dora, pomočnica tajnika, Moškon Franjo, blagajnik, Rauter Mici, blagajnikova pomočnica, Polajniko Bolelav, Hoschitz Karol in Mlaker Lija odborniki.

Namestniki: Zaveršnik Anica, Ferjančič in absolviran jurist Justin Rafael.

Nadzorstvo: Pianinšek Martin in Lorber Mici.

Članarino se je določilo za člane s plačo do 300 Din. 2 Din., do 500 Din. 3 Din., do 800 Din., 4 Din. in nad 800 Din. pa 5 Din. Pristopnina znaša enkratni mesečni znesek gornjih postavk.

Podbornina mesečno 5 Din., ustanovnina pa enkrat za vselej 100 Din.

Naročnina za Odvetniško pisarno znaša mesečno 2 Din.

O d b o r.

Imenik odvetnikov v Sloveniji.

Brežice:

- Dr. Rozina Gustav,
- » Stikler Ljudevit,
- » Zdolšek Josip.

Celje:

- Dr. Božič Anton,
- » Erhartič Ivan,
- » Hrašovec Juro,
- » Hrašovec Milko,
- » Gregorin Alojzij,
- » Kalan Ernst,
- » Karlovšek Josip,
- » Kukovec Vekoslav,
- » Laznik Karel,
- » Ogrizek Anton,
- » Orožen Milan,
- » Riebl Walter,
- » Rakun Alojzij,
- » Serbec Josip,
- » Serbec Gvidon,
- » Schurbi Avgust,
- » Vrečko Josip,
- » Zangger Fric,
- » Skoberne Georg,
- » Srebre Gvidon,

Črnomelj:

- Dr. Malnerič Ignacij,
- » Sturm Karol,

Dol. Lendava:

- Dr. Leskovar Janko,
- » Nemethy Viljem,
- » Šabec Karol,
- » Strasser Armin,
- » Vitez Gyula.

Gor. Radgona.

- Dr. Boezio Lenart.

Kamnik:

- Dr. Kraut Alojzij,
- » Trampuž Fran,
- » Janežič Konrad.

Kočevje:

- Dr. Arko Hans,
- » Rajh Štefan,
- » Flego Josip.

Konjice:

- Dr. Lederer Robert,
- » Prus Anton,
- » Rudolf Ivan.

Kranj:

- Dr. Saboty Beno,
- » Štempihar Valentin,

Kozje:

- Dr. Kloar Fran.

Krško:

- Dr. Dimnik Ivan,
- » Lapajne Stanko,
- » Menzinger Janko,
- » Kandare Fran.

St. Lenart v Slov. Goricah:

Nabirajte za tiskovni sklad!

Agitirajte za svoje strokovno glasilo!

Dr. Gorišek Milan

» Veble Andrej.

Laški trg:

Dr. Kolšek Josip,

» Roš Fran.

Ljubljana:

Dr. Adlešič Juro,

» Ažman Josip,

» Benkovič Ivo,

» Fettich Frankheim Oton,

» Frlan Fran,

» Furlan Josip,

» Grablovic Josip,

» Hacin Josip,

» Jelenec Celestin,

» Jerič Josip,

» Klepec Josip,

» Kobal Alojzij,

» Korun Milan,

» Kreč Vladimir,

» Krejči Viljem,

» Krisper Valentin,

» Kokalj Alojzij,

» Kuhelj Karel,

» Krivic Rudolf,

» Kuhelj Karel,

» Lovrenčič Ivan,

» Lavrenčič Josip,

» Luckmann Friderik,

» Majaron Danilo,

» Malnerič Martin,

» Natlačen Marko,

» Novak Fran,

» Oblak Josip,

» Papež Fran (ne izvršuje),

» Pegan Vladislav,

» Perič Ludovik,

» Pirc Makso,

» Poček Fran,

» Poje Franc,

» Puc Dinko,

» Ravnihar Vladimir,

» Rybar Otokar,

» Sajovic Josip I.,

» Sajovic Josip II.,

» Smole Albin,

» Stare Emil,

» Šubic Milan,

» Švigelj Anton,

» Tavčar Ivan st.,

» Tavčar Ivan ml.,

» Tekavčič Fran,

» Tominšek Fran,

» Tomšič Josip A.,

» Treo Dragotin,

» Triller Karl,

» Vallentschag Oton,

» Vodušek Božidar,

» Wurzbach pl. Artur,

» Vrtačnik Alojzij,

» Zupanc Fran,

» Žirovnik Janko.

Dalje prihodnjič.